

ΣΤΟ ΦΩΣ

Ἦρθες και μ' ἔβγαλες ἀπ' τό βαθύ πηγάδι
στό φῶς
μέ τό σκοινί μέ τράθηξες
τῆς ἀγάπης.

Τώρα
κοιτάζω τά μάτια σου μέσ στό σκοτάδι·
τά τρυφερά μεγάλα μάτια σου·
νιώθω νά βλέπω τώρα την πηγή τοῦ φωτός·
γεμίζουν οἱ λέξεις μου φῶς χοροπηδοῦν
τρελαίνονται βγάζουν γαλάζιες
φλόγες μπαίνουν
μέσα σ' αὐτό τό ποίημα
πετοῦν ψηλά.

Ἀγγίζω τά μαλιά σου, φῶς·
φιλῶ τά μάτια σου, φῶς·
ὦ, πῶς ἀλιῶς μποροῦν οἱ λέξεις νά σηκωθοῦν
νά βγοῦν ἀπ' τό σακατεμένο καιρό
νά γίνουν ποίημα μουσική ἀγάπη
ὦ, πῶς ἀλιῶς οἱ λέξεις μποροῦν
νά τιναχτοῦν ψηλά
ἔξω ἀπ' τό σκοτεινό πηγάδι
ν' ἀγγίξουν τό γαλάζιο δάσος
νά σπάσει τό κρύσταλο
τ' οὐρανοῦ.

ΠΡΩΙΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ἀπό τά μάτια σου στάζει στοργή καί γλύκα·
μέσ στό μυαλό μου βοιίζει
τό φοβισμένο μελίσι τῆς φωνῆς σου
ἀκόμη βοιίζει πλήθος φωτεινό
μπαίνει μέσ στήν καρδιά μου
ἀνάθοντας παντοῦ φωτιές τῆς χαρᾶς καί τῆς λύπης·
ἀέρας φυσάει δυνατός ἀνασηκώνει
τά μαλιά σου τινάζονται τά μαλιά σου
ἔξω ἀπ' τόν καιρό ἐρχονται
μυρωδιές ἀπό μακρινούς κήπους.

Σήμερα τό πρωί θέλω νά σέ ξυπνήσω
βαθιά στόν ὕπνο σου θέλω νά στάξει τό κάλεσμά μου
ν' ἀκούσεις ἦχο ἐκκωφαντικό
τό τρυφερό σου χέρι ν' ἀπλώσεις
στά ξερά κλαδιά μου.